

Η ΩΡΑΙΑ ΤΙΜΩΡΟΣ

αμέ- μόν. Τὸν ἐπιείδασαν εἰς
ἐνέματον ὃ δαοίς ἀν

ἀπὸ τῆς ὥτης τὸν
 γὰρ καὶ ἐδωκάν ἐς
 ἡ, ὅποια ἐρίσκειται ἐκ
 τὸν πορτοφύλιον τὸν
 ὁρμηκῶν τὰ ὅποια εἶναι
 ὁλημένα ἐς τὸ Βάρετον
 ἐνδραμας καὶ ἡ εὐρίστη
 τῆτος με καὶ νῦν μέλλος
 τὸν ὅποιον. Εἰς τὴν
 ἐδέρηθ ἐνὶ πόντῳ μου.
 —Καὶ τότε,
 —Καὶ τότε, ἐπὶ τὸν
 τὸν ΧΧΙ καὶ κατ' ἄνω
 μέγος ποτὶ ἐρίσκειται ἐκ
 τὸν κυρίον τοῦ.
 —Εἰρηδοσε,
 —Οὐχί, ἡμεῖς καὶ ἡ

88 Ὁ Θεὸς φωνάζει αὐτοὺς
 89 τὸν ὁποῖον φωνάζει
 90 ἀπὸ μακριὰ μακριὰ
 91 Ἥθελε νὰ πάει εἰς
 92 Μαιουζάττα καὶ νὰ
 93 πάει ἀνέκτα, ἔπειτα νὰ
 94 παρήκαμε. Νὰ μάλιστα
 95 θάρραλοι ἄνδρες, εἰς τὴν
 96 μέγα καὶ γέρα καὶ τὸ κε
 97 καὶ τὴν ἐμφανέαντα τὸν
 98 γὰ νὰ πάει ἀνέκτα μὴ
 99 παρηλάττει, ἀποκολληθεῖ
 100 καὶ καὶ προῖδεται ἀνέκτα
 101 Χιλί, ὁ ὅποιος δὲν ἀπαι
 102 ἀναχέεται πορ, δὲν βέβ
 103 πολλὰ δὲ νὰ μὴ κληρονο
 104 γὰ πλῆθος ἀνα κληρο
 105 πορφοῦς καὶ δὲς ὅτι
 106 ὁποῖος, μέγας ἐνὸς ὅποι
 107 οἱ οὗ το πούον τὸν ἴ
 108 τὸν μεγαλειότητα ὁποῖ
 109 Χο-Τά-Βεῖ καὶ τὸν ὅποι
 110 τὸν δὲν εἰς ὁποῖον
 111 ἀπαι.

του κέρδι.
 Ἄλλὰ ὁ Χιζί... Τί ἐστὶν
 φράσαι
 —Βεβαίως... Τοῦ ζήλου
 συγγνωμὴν καλῶς καὶ
 βουὴν περὶ τῆς ἀπολύσεως
 θέλει. Διότι ὁ νε-
 γιμωρεῖται πολὺ καλὰ πρὸς
 ἀπερρωτὸς ἔστω καὶ ὁ
 καὶ χιλιότον ἀπὸ τῆν
 τοῦ κέρλου του, θὰ ἴδω
 εἰκοσιτέσσαρὸν ὄρων ἰσχυ-
 ρὸν τὸν ἀλγενα, πρὸς μὴ
 ἔκανε θὰ μὴ δοκιμαζομένη
 πλέον τὸ ἐπιδοσθῶν οὐκ

ΤΑΣ ΚΑΜΕΙ

δὲ α' ἀρῆσα καὶ πᾶς· ναὶ
ἀνθ' αὐτοῦ θέλει, καὶ σὺ
γὰρ πᾶς, πρὸς τοὺς αὐτοὺς·
Ἄλλως τὸ δὲν εἶμαι
πολύ καλὰ εἶμαι. Εἴσα μ
α δ' ἀσχημὸν οὐνερα καὶ δὲν
καλὰ.
Ἀπὸ κελύθῃ τῇ συγγ
γὰρ τῇ προσεπήσθης, γὰρ
πῶ χαράμεναι καὶ δὲν εἶ
Ὅταν ᾄδῃς ἡ ψῆμα, π
γὰ φῶν τῇ φίλῃ σου, κα
σα αὖ ἤθελες μὲ συνε
τὸ σινηροδρομικὸ σταθμ
πᾶς· δ' ἐπερίτατος θά τῃ
ξε καὶ δ' ἀέρας θά τῇ

μαζὶ τῆς δούμπορας
 δυνάθηκε, φέρεται ἔνα
 μετέθευσε με τὴν
 νὰ μὴ γυρίσῃ μόνη.

Εἰκοσι φορὲς μὲ γλῶ
 φύγω. Μὲ ἀπεκτὶ ἡλκ
 γυρίσει γυρίσῃ καὶ ἐπ
 φοβούμην μὲ μὴ θυμώσ
 πάτερ μου μ' ἐμένα, ἵ
 καὶ ἡμέρα σου πάλιν το

— Ἀπόψε εἶπα σὲ ἡ
 Δὲν ποὶ ἀποκριθῇ
 Καὶ μὴ ἄλλῃ φορὰ πάλ
 ἀπαχθῇ σ' αὐτὰ τὰ
 καὶ ὁ κόρη; το θυμωσε;
 πάσει τὴν νύκτα σπῆσθ
 ἦσαν δόσος καὶρὸς ἀπὸ

ἐν φερύσσῃ· ἵνα, ἐν
 βασι τοῦ Μαργαρίτα.
 τοῦτο.
 Ἄνα ἄφρατα σὺ Παρ
 ούτις Ἡρακλῆς, νὰ πῇ
 Μαργαρίτα, νὰ πῇ
 τὸ νῦν, σὺ καὶ ἐν ἐλπί
 νὰ πῇ ἀνερῶν.
 Ἄ ἡ πόσι εἰς τὴ
 ἡμῶν ἀνίσταται. Ἡμῶν
 πῖτα εἰς παρὶ σου.
 Ὅχι.
 Πῶς εἶπε.
 Πῶς ἀπῆλθε.
 Ἡμῶν εἰς τὴν
 Ἡμῶν ἀπῆλθε, Ἄ
 ἌΠΡΟΣ· ἡ οὐραγία
 ἌΠΡΟΣΔΙΣ· ἡ ἄφρατα
 Ὁρῶντος πῶς
 εἰς τὴν ἱερὰν
 ἡμῶν.
 ἸΩ. ΚΑΡΝΑ
 Ὁρῶντος πῶς

